

Min egen lilla slätteräng

Börje Nordh

Jag torkar svetten ur pannan med baksidan av handen och sjunker ned på en stubbe. Någon timmas arbete med lien och räfsan börjar nu att synas.

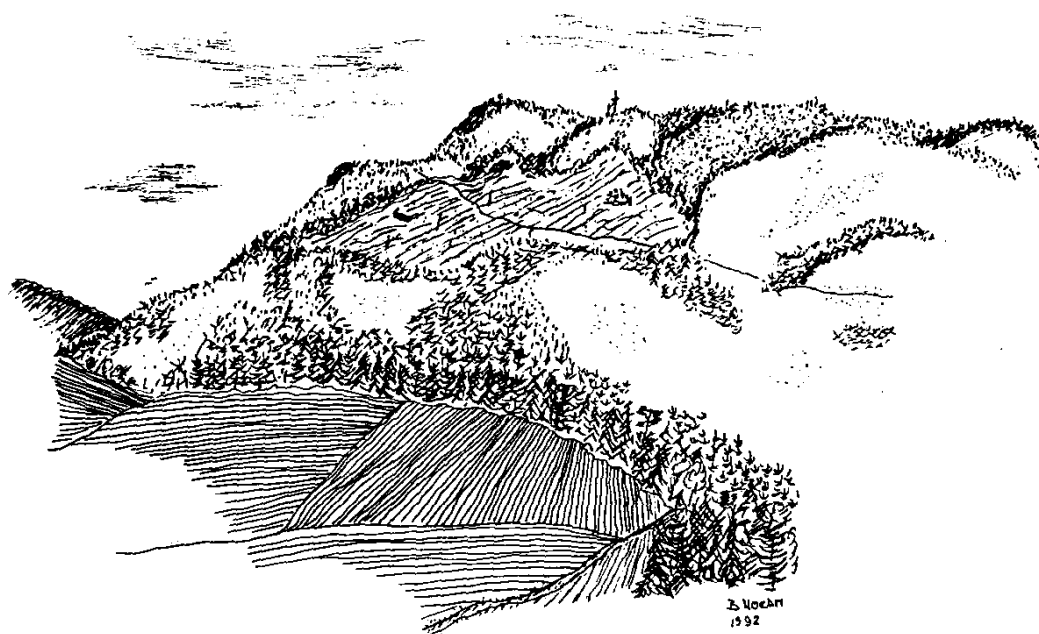
Ryggen och armarna ömmar. Det här är lite annat jobb än det vanliga bakom skrivbordet, som inte ger några större muskler.

Lukten av nyslaget hö kittlar behagligt i näsan och jag känner mig ganska nöjd. Fortfarande finns det dock en hel del att slå innan den lilla öppningen i skogen är klar.

Medan jag sitter där och filosoferar över sommarens strövtåg med flora och anteckningsblock, börjar myggen att göra sina angrepp. Svettlukten är troligen en perfekt annonstavla om att här är jag, kom och smaka.

Jag reser mig och fattar tag i lien. Nu skall älgört, ormbunkar och mjölkört falla till marken. Ljudet från den nyslipade lien liksom sjunger i luften när jag slår i stora svepande rörelser. Här och var får jag se upp lite extra så inte mina små märkkäppar försvinner av bara farten. Märkkäppar, som talar om att här växer någon av områdets fem olika orkideer. Orkideerna är inga ovanliga för området, men jag tycker ändå att korallroten, vanlig nattviol, grönkulla, jungfru Marie nyckel och tvåblad är trevliga inslag på ängen. Då kanske de nio små exemplaren av vanlig låsbräken som växer tillsammans med ett stort antal jungfrulin är mer intressanta. De växer i en dikeskant ett femtiotal meter från den plats som jag slår med lien.

BUPBERGS KIÄCKES
HÖRRA SLUTNING

B. Nordh
1992

Stora hjulspår

För några år sedan drog en storm fram och fällde några granar inom det område som jag hävdar. Innan jag hann med hade en stor skogstraktor varit och lapat upp träden och kört kors och tvärs genom området. Resultatet blev stora djupa hjulspår, som hindrade ytvattnet att rinna och genomsila marken som vanligt. Nu några år senare börjar marken att återhämta sig och hjulspåren är inte lika markerade. Kvar ligger dock fortfarande de rishögar som jag plockade ihop efter träden, som ett minne efter stormen. Möjligen till nytta för olika insekter.

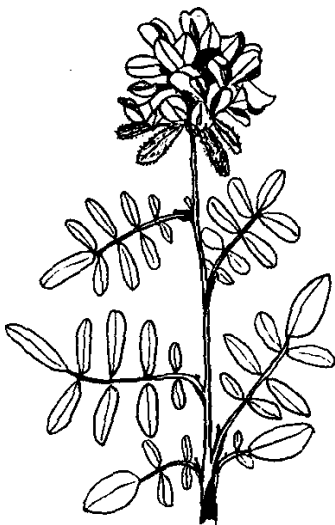
Under de senaste åren har jag gjort några pH-mätningar i markskiktet där jag slår med lien. PH har hela legat ganska konstant på 6,8 till 7,0, vilket förvånar mig då området ligger på sluttningen till Bispbergs klack, detta jättestora granitberg. Troligen finns det något inslag av kalk trots allt, som höjer markens surhet till normala värden.

I julinumret av TROLLIVS skrev Elis Dahlgren om ärtväxter på Bispbergs klack. Elis undrade samtidigt om alla de ärtväxter han redogjorde för finns kvar.

Jag kan glädja Elis med att alla hans ärtväxter fortfarande växer på olika delar av Bispbergs klack. Jag har även funnit vårärten bland hasselbuskarna nedanför branterna vid Jätteklacken.

Getväppling växer på olika lokaler på klacken. En stor lokal längs en skogsbilväg på norra sidan, där det växer 100 till 200 ex, samt en mindre lokal nära Bispbergs herrgård, med endast några få plantor.

Jag kommer även i framtiden att fortsätta att slå med lien och botanisera på Bispbergs klack, då det finns mycket kvar att upptäcka för mig där.

GETVÄPPLING